

JAPAN LETTER

ญี่ปุ่นสาร | Newsletter from The Japan Foundation, Bangkok No. 44 December 2004 - February 2005

ทซึงาริ ซามิเซ็ง (พิณญี่ปุ่น)
Tsugaru Shamisen

บอยไทย
Boy Thai

Cover Story:	2
Cultural Exchange Plaza:	7
Activity Reports:	14
Special Feature:	18
Weekend Theatre:	20

พินญี่ปุ่น ประชัน บอยไทย • Shamisen VS Boy Thai

โดย สิลม

เครื่องดนตรีญี่ปุ่นที่คนทั่วไปรู้จักมักคุ้นเป็นอันดับแรก ก็คือกลองไทโกะ รูปทรงขนาดใหญ่ เสียงดังกึกก้อง บรรเลงด้วยลีลามั่นคงแข็งแรงเร้าใจ แต่ในขณะเดียวกันคนญี่ปุ่นจะบอกว่า เครื่องดนตรีอีกชนิดหนึ่งที่เป็นของคู่บ้านคู่เมืองเขามาช้านาน เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ ที่คงความนิยมไม่เสื่อมคลาย ก็คือ พินสามสายที่มีชื่อเรียกว่า ทซิงาริ ซามิเซง

คอนเสิร์ต “พินญี่ปุ่นประชันบอยไทย” ที่ผ่านพ้นไปเมื่อต้นเดือน ต.ค. 2547 ณ หอประชุมเล็กศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ด้วยความร่วมมือกันระหว่างสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เจแปนฟาวน์เดชั่น และไฟชีสมิวสิก ในโอกาสที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงเจริญพระชนมพรรษา 6 รอบ เป็นอีกครั้งที่ศิลปินจากประเทศญี่ปุ่นและไทย ได้ร่วมกันสร้างสะพานเชื่อมวัฒนธรรมอันงดงาม เป็นที่ชื่นหัวใจสำหรับผู้ชมที่แน่นขนัดทั้งสองรอบราวกับได้จิบชาเขียวที่หอมกรุ่นกลิ่นมะลิแสนชื่นใจ

คอนเสิร์ตเริ่มต้นด้วยการแสดงซามิเซง โดย อิโรชิ นิตตะ วัย 53 ปี และลูกชาย มาซาอิโร นิตตะ วัย 20 ปี สองพ่อลูกนั้นโดดเด่นเป็นสง่าในชุดกิโมโนโบราณสวยงาม ยามต้องแสงไฟ และเมื่อเสียงซามิเซงกังวานใส ผสมผสานกับเสียงเพลงทันสมัยจากแบ็กกิ้งแทรคค็อกกระหึ่ม จูโจมอย่างไม่คาดหมายสำหรับผู้ชมที่คุ้นแต่เสียงซามิเซงในรูปแบบดั้งเดิม แต่เพลงเปิดนี้ (Tsugaru no Hibiki) เป็นการนำซามิเซงมาผสมผสานกับดนตรีแนวแจ๊ซป๊อบได้ลงตัวอย่างน่าทึ่ง

คอนเสิร์ตซามิเซงครั้งนี้ คอนซาร์ทพิเศษ เพราะไม่บ่อยนักที่เราได้เห็นนักดนตรีสองรุ่นสองวัย บรรเลงเคียงข้างกัน อิโรชิ ผู้พ่อจับซามิเซงมานานถึง 35 ปี เป็นที่รู้จักกันดีในประเทศญี่ปุ่น นับตั้งแต่เขาได้รับรางวัลชนะเลิศการบรรเลงซามิเซงในการประกวดที่โตเกียวเมื่อปี 1997

ซัยชนะครั้งนั้นได้จุดประกายในหัวใจของ มาซาอิโร บุตรชาย เมื่อเขาได้ไปร่วมงานเลี้ยงฉลองรางวัล ในปีต่อมาเขาก็เริ่มหัดซามิเซงจากพ่อ และเพียง 7 เดือนต่อมาเขาได้รับรางวัลชนะเลิศการแข่งขันบรรเลงซามิเซงในระดับมัธยมศึกษา และจากการเป็นอาจารย์ และลูกศิษย์ก็ได้พัฒนามาเป็นศิลปินคู่ ออกอัลบั้มชุดแรกชื่อ Oyako (แปลว่าพ่อลูก) มีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วประเทศ

ในการบรรเลงซามิเซงของสองพ่อลูก ได้เลือกเพลงที่เปิดโอกาสให้ทั้งคู่ได้แสดงเดี่ยว โดยลีลาของพ่อ นั้น มีมิติที่ลึกล้ำ ซับซ้อนงดงาม ส่วนของลูกนั้นก็ซิมซับทักกะจากพ่อมาอย่างเต็มเปี่ยม และเมื่อทั้งคู่บรรเลงร่วมกัน อารมณ์ที่ได้ นั้น มีทั้งหวานเศร้า เช่น เพลง Kizuna ซึ่งเป็นเพลงสัญลักษณ์ของพ่อลูกนิตตะ มีความหมายว่า “ผูก” หมายถึงคนทั่วโลกที่มีความรัก และความหวัง ห่วงใยในสันติภาพของโลก

ในขณะเดียวกัน ก็สามารถแสดงพลังของซามิเซงสื่อความรู้สึกของธรรมชาติอันแปรปรวน ทะเลที่มีคลื่นลมแรง และพายุหิมะของเกาะฮอกไกโด ซึ่งเป็นเกาะทางภาคเหนือ บ้านเกิดของพ่อลูกนิตตะเอง

การแสดงครั้งหลังเป็นการบรรเลงของวงบอยไทย นำโดยสองสมาชิกผู้ก่อตั้งคือ เศกพล อุณสํารณ หรือ โก้ มีสเตอร์แซ็กแมน คือแซ็กที่ร้อนแรงที่สุดของวันนี้ และณรงค์ฤทธิ์ โตสง่า ผู้โด่งดังไม่แพ้กันจากบทบาท **“ขุนอิน”** แห่งภาพยนตร์เรื่อง **“โหมโรง”** ทั้งสองโคจรมาพบกันอีกครั้งเพื่อรำลึกถึงความหลังสมัยครั้งยังเป็น **“บอยไทย”** วัยโจ๋

บอยไทยเปิดรายการด้วยเพลง Siamese Samba จากอัลบั้มชุดแรกเมื่อเกือบ 10 ปีก่อน เป็นการผสมผสานระหว่างทำนอง **“สุพจน์มาแล้ว”** ของครูสุพจน์ โตสง่า บิดาของณรงค์ฤทธิ์ และลีลาทำนองแซมบ้าของโก้ ปลุกอารมณ์ผู้ชมให้คึกคัก

ตามด้วย **“ลาวดวงเดือน”** ทำนองเพลงไทยเดิมอมตะของกรมหมื่นพิไชยมหินทโรดม ซึ่งคงความไพเราะไม่มีเสื่อมคลาย นำมาเรียบเรียงใหม่ในสไตล์ร่วมสมัย

เพลงนี้เมื่อ 10 ปีก่อน โก้ในขณะยังเป็นนักดนตรีหนุ่มน้อยหน้าใสเคยหาญกล้าประชัน ครุจำเนียร ศรีไทยพันธุ์ ศิลปินแห่งชาติ ปรมาจารย์เพลงชลบุรี

มาวันนี้คู่ประชันของโก้เป็นมือชลุ๊ววัยใส 15 ปี วันมงคล มังกรกฤตย์ แสดงฝีมือล่อหลอกแซ็กโซโฟนของโก้ที่น่าดู เรียกเสียงปรบมืออย่างกึกก้อง

คิวต่อไป ขุนอินประกาศว่าจะเป็นการเดี่ยวระนาดเพลงลาวแพน **“คล้ายๆ กับในเรื่องโหมโรง แต่ดูเด็ดกว่า”** งานนี้ขุนอินโชว์ลูกใหม่ไม่ตีเสียดไปกับผืน แต่ตีโด่งสูงขึ้นอย่างรวดเร็วจนคนดูระทึกใจ เมื่อเห็นหัวไม้ระนาดหุ้มทองพุ่งขึ้นเหมือนกับไฟลูกที่ผืนระนาดจริงๆ โดยไม่ต้องใช้เทคนิคภาพยนตร์ช่วยเลย

บอยไทยพลิกอารมณ์คนดูอีกครั้งด้วยเพลง **“Mr.Saxman”** โดยโก้ปล่อยฝีมือสุดๆ เซ่นกัน และจบลงด้วยเพลง **“พม่ากลองยาว”** ในสไตล์ฟิวชั่นแจ๊สโยนรับลูกกันอย่างน่าดูระหว่าง ระนาด แซ็กโซโฟน กีตาร์ และกลองยาว เป็นดนตรีไทยยุคไร้พรมแดนอย่างแท้จริง

ช่วงท้ายรายการซึ่งเป็นไฮไลต์ที่ทุกคนรอคอย เสียงผู้ชมกรีดสนั่นเมื่อมาซาฮิโรก้าวขึ้นเวที หลังจากสลัดชุดกิโมโนเป็นกางเกงขาวรัดรูป เสื้อเชิร์ตขาว และเสื้อกั๊กสีสดใส สะพายซามิเซ็งมาดลายนักดนตรีบิ๊อบขวัญใจวัยรุ่น เสียงปรบมือดังขึ้นทันทีเมื่อมาซาฮิโรบรรเลงเพลง **“เกี่ยวข้าว”** ด้วยซามิเซ็งได้อย่างคล่องแคล่วโดยที่โก้เปิดตัวว่าซ้อมกันก่อนหน้าเพียงครั้งเดียว

ส่วน มาซาฮิโร เลือกเพลง Yume no Hashi จากอัลบั้มของตนมาร่วมแจมกับบอยไทย เพลงนี้ทั้งโก้และมาซาฮิโร ประชันกันอย่างดูเด็ดเผ็ดมันอย่างไม่น่าเชื่อว่านักดนตรีจากสองวัฒนธรรมอันแตกต่าง จะมีอารมณ์ร่วมกันได้ขนาดนี้

โก้เชื้อเชิญฮิโรชิ ผู้พ่อด้วยคำพูดว่า **“มีภาชนะหนึ่งที่ว่าลูกไม่หสนไม่ไกลต้น และแน่นอนด้วยฝีมืออันเก่งกาจของมาซาฮิโรก็ต้องมาจากต้นไม้นี้”**

หลังจากเสียงกรีดต้อนรับนิตตะ ผู้พ่อซึ่งก้าวขึ้นเวทีด้วยมาดวัยรุ่น สู้กับลูกชายส่งบลง เพลง **“Hana”** หรือที่คนไทยรู้จักกันดีในชื่อ **“ดอกไม้ให้คุณ”** ก็เริ่มขึ้นด้วยเสียงแซ็กโซโฟนหวานซึ่ง ตามด้วยเสียงระนาดใสราวแก้วเจียรไน สอดรับด้วยซามิเซ็งอันอ่อนช้อยท่ามกลางความเงียบทั้งหอประชุมราวถูกมนต์สะกด

คำคืนอันประทับใจจบลงด้วย **“ค้างคาวกินกล้วย”** ในสไตล์ฟิวชั่นแจ๊ส สนุกสนานภาพที่นักดนตรีฝ่ายไทย และญี่ปุ่นประสานสายตากันด้วยความชื่นชมซึ่งกันและกันคือบทพิสูจน์อีกครั้งหนึ่งว่า **“ดนตรีเป็นภาษาสากล”** อย่างแท้จริง

> Hiroshi

> Masahiro

The most popular musical instrument in Japan which everyone is familiar with is Taiko (Drum). It has a huge shape, which can produce sounds to entertain people. Meanwhile, Japanese people would also like to tell you that there is another musical instrument that is a symbol of their nation and still popular these days, that is **"Tsugaru Shamisen"**.

Shamisen VS Boy Thai concert was arranged last weekend at the Small Hall of Thailand Cultural Centre by The Japan Foundation, Pisces Music and the Office of the National Culture Commission with support from the Embassy of Japan on the auspicious occasion of the 6th Cycle Birthday Anniversary of H.M. Queen Sirikit. Japanese and Thai artists again had built a graceful bridge across the culture, which impressed the audiences who attended the concert as if they were drinking green tea with jasmine flavor and delighted feelings.

The concert started with Shamisen show by Hiroshi Nitta who is 53 years old and his son, Masahiro Nitta 20 years old in a dignified traditional kimono; sitting obviously in the middle of the stage. Shamisen was blended with modern music from backup track playing across the hall without expectation of the audiences who are familiar with only the original sound of Shamisen. It was the perfect blend of Shamisen and J-POP music.

This time the concert was quite special because we don't usually see two generations playing Shamisen together. Hiroshi, the father, has been focusing on Shamisen for 35 years. He is very well known in Japan since he won the All Japan Shamisen award in Tokyo in 1977.

Shamisen was sparked in Masahiro ever since, when he attended the celebration for his father's victory. The following year, he started learning Shamisen from his father and in just seven months, he won the All Japan Junior High and Senior High School Competition. From being teacher and student, they graduated to be the father-son pair artists and released their first album **"Oyako"** (**"Parent and Child"**), which is very famous in Japan.

The songs they chose gave a chance for each of them to play solo. The father's solo had a complicated but beautiful dimension, while his son, who gets all the skills from his father, joined together, experiencing happiness and sadness in Kizuna, which means **"bond"** or **"tie"**. It refers to the universal families that stand together and hope for world peace.

In the meantime, they also showed the power of Shamisen by expressing the changing of the weather, such as rough sea, and winter blizzard of Hokkaido, which is the northern island and homeland of the Nittas.

The second half of the concert was presented by Boy Thai, led by Sekpol Unsamran or Koh Mr. Saxman who is the most prominent saxophone player of Thailand today along with Narongrit Tosa-nga, who is also famous from the role that he played as the Ranad maestro **"Khun In"** in the blockbuster **"The Overture"**. Both came to meet each other again to remind us of the old days when they were once young **"Boy Thai"**.

Boy Thai began the show with “**Siamese Samba**”, song from the first album released almost ten years ago. The song is based on the melodies of the late Ranad Maestro, Supoj Tosannga, Narongrit’s late father with new arrangement by Sekpol Unsamran in Samba style.

Followed by “**Lao Duang Duan**”, perhaps one of the best popular tunes in the traditional Thai repertoire. The song was composed by Kromamuen Pichaimahindharodom. This classical song was performed in Fusion-Thai Jazz style.

About 10 years ago, Koh as a young artist, used to compete this song with Master Jumnean Srithaipan, the great master of Thai flute.

In the concert, Koh’s competitor of flute was a young artist, age 15, Wanmongkol Mungkornkrit, who showed enormous tricks with Koh’s saxophone. They got loud applause.

Next, Khun In announced that he would play solo Ranad in “**Lao Paen**”, similar to the song he played in “**The Overture**” but this time more vigorously. Khun In showed a new way of playing Ranad, which is not at the same level like he used to play, but higher and with a very fast speed. Without using any help from movie techniques, he played Ranad as if the head of the wooden stick was lit with fire when hitting. It stunned everyone.

Boy Thai twisted audience’s mood again with the song “**Mr. Saxman**” by Koh, who also played with great skill and ended with the song “**Burmese Long Drums**” in the Fusion-Jazz of Ranad, saxophone, guitar and long drums. It is the real Thai music with no borders.

At the end of the concert, was the highlight of the show that everyone had been waiting for. The audience were screaming, when Masahiro appeared on stage once again after changing from kimono to white trousers and shirt with a colorful waistcoat, carrying Shamisen like a pop star. Applauds became loud again once Masahiro started playing Shamisen skillfully with the “**The Harvest song**”. Koh mentioned that they had just practiced only once.

Masahiro chose the song “**Yume no Hashi**” from his album joined with Boy Thai. Koh and Masahiro competed to make Thai concert incredible. It is hard to believe that both artists from different cultures could get along with each other so well.

“**Like Father, like Son**”, Koh invited Hiroshi to join them, Hiroshi came to the stage with a teenage style just like his son. They ended with the song “**Hana**”. Thai people know it by the name “**Flower for You**”. They began with sweet sound of saxophone, followed by Ranad and joined with soft Shamisen. The hall was in silence as if everyone had been put under a spell with their magic.

The astonishing night ended with “**Khang Khao Gin Gluay**” in the Fusion-Jazz style. As you can see Thai artists and Japanese artists were impressed with each other. This has proven once again that “**music is really an international language**”.

> Masahiro

JAPAN LETTER

ประวัติความเป็นมา ของซามิเซ็ง History of Shamisen

ซามิเซ็งเป็นเครื่องดนตรีชนิดหนึ่งมีลักษณะเป็นพิณ 3 สาย กำเนิดขึ้นในยุคเอโดะ (1600-1868) ในนครที่มีแต่ความบันเทิงและโรงละคร ต่อมาได้กลายมาเป็นเครื่องมือในการแสดงคอนเสิร์ต ในแถบเกียวโต-โอซาก้า จะเรียกกันว่า “ซามิเซ็ง” และ “ซันเกิน” ในสมาคมเพลงแบบฉบับโบราณ จะเห็นได้ชัดว่า เครื่องดนตรีชนิดนี้มีการพัฒนา โดยการนำเข้ามาจาก เกะริวคิว ในช่วงกลางศตวรรษที่ 16 ซึ่งอาจจะมีการนำเข้ามาจากจีน ซามิเซ็งทั้งของ โอกินาวา (ซันชิน หรือ จามิเซ็ง) และ จีน (ซันเซียน หรือ ซานเซียน) ก็ยังเป็นรูปแบบที่ใช้ในปัจจุบันนี้ แต่มีความแตกต่างกันมากสำหรับเครื่องมือที่ใช้ในประเทศญี่ปุ่น

เครื่องดนตรีซามิเซ็งมีความยาวด้วยกันหลายขนาด ตั้งแต่ 1.1 ถึง 1.4 เมตร หรือ 3.6 ถึง 4.6 ฟุต ขึ้นอยู่กับเสียงในแต่ละเพลงที่เล่น โดยทั่วไปแล้วสามารถที่จะแยกแยะออกจากความหนาของคันทวน แต่ก็ยังมีอย่างอื่นที่แตกต่างกันอีก เช่น ขนาดของสาย น้ำหนักของคันทวนที่ไม่มีสะพานคันทวนของตัวเครื่อง ลวดลาย และขนาดของไม้ตีที่ใช้ตีซามิเซ็ง (บาชิ) ส่วนที่เป็นไม้ทำมาจากไม้จันทร์ ผลหม่อน หรือผลควินส์ และจะใช้หนังแมว หรือหนังสุนัขหุ้มตัวกล่องเสียง ลูกบิด (ตัวปรับเสียง) และเครื่องมือที่ใช้ตีซามิเซ็งทำมาจากงาช้าง ไม้ หรือพลาสติก ส่วนสายที่ใช้ซึ่งใช้ไหม หรือไนลอน ระดับพื้นฐานของเสียงมี 3 ระดับ คือ โสโนโจ-ชิ (ระดับ 4 และ 5) นิองะริ (ระดับ 5 และ 4) และซันซางาริ (ระดับ 4 2 อัน) ระดับของเสียงกำหนดโดยนักร้อง (ส่วนมากแล้วจะเป็นระหว่างคอร์ดเอ และกลางซี) ด้วยเหตุนี้จึงดูได้จากระยะห่างของคอร์ด มากกว่าการเจาะจงไปที่เสียง

Shamisen is a three-stringed plucked lute that was originally associated with the urban world of the pleasure quarters and theaters of the Edo period (1600-1868) and later became a concert instrument as well. It is called **samisen** in the Kyoto-Osaka area and **sangen** when used in classical chamber music. It developed from an instrument apparently imported from the Ryukyu Island in the mid-16th century, and may be of mainland Chinese origin. Both the Okinawa (sanshin or jamisen) and the Chinese (sanxian or san-hsien) forms are still used today, but they differ greatly from the instrument used in Japan.

Shamisen come in many different sizes, varying from 1.1 to 1.4 meters (3.6 to 4.6 feet) in length according to the sound ideals of the various kinds of music played on them. They are generally distinguished by the thickness of their unfretted fingerboard, but other differences are found in string gauges, bridge weights, body sizes, and the design and size of their plectrums (bachi). The wooden parts of the shamisen are made of red sandalwood, mulberry, or quince, and the heads that cover the front and back of the body are cat or dog skin. Pegs and plectrums are ivory, wood, or plastic. Strings are twisted silk or nylon. Three basic turns are honchoshi (a fourth and a fifth), niagari (a fifth and a fourth), and sansagari (two fourths). The fundamental pitch is set by the singer (often between A and middle C). Thus shamisen notation indicates intervals (MA) rather than specific pitches. JAPAN LETTER

ต่อไปนี้คือทัศนะของนักดนตรีที่เข้าร่วมในคอนเสิร์ต “ซามิเซง ประชัน บอยไทย” ที่กองบ.ก.

ของเรามีโอกาสไปสัมภาษณ์

Masahiro Nitta

ถ: เริ่มเล่นซามิเซงเมื่อไรคะ?

ด: ผมเริ่มเล่นซามิเซงตอนอายุ 14 เล่นมาประมาณ 6 ปีแล้วครับ

ถ: ใครเป็นอาจารย์สอนซามิเซงให้คุณคะ?

ด: คุณพ่อเป็นคนสอนให้ครับ

ถ: อะไรเป็นแรงจูงใจที่ทำให้เริ่มเล่นซามิเซงคะ?

ด: ตอนนั้นผมอายุ 14 ได้ไปดูคุณพ่อเล่นซามิเซงคอนเสิร์ต เห็นคุณพ่ออยู่บนเวทีแล้วรู้สึกว่าคุณพ่อเท่จัง อยากเท่เหมือนคุณพ่อบ้าง หลังจากนั้นก็เริ่มเรียนเรื่อยมา ที่จริงแล้วเด็กวัยรุ่นญี่ปุ่นจะไม่ค่อยสนใจซามิเซงกันซักเท่าไรหรอก

ถ: เป็นครั้งแรกที่เล่นคอนเสิร์ตซามิเซงในประเทศไทย?

ด: เป็นครั้งแรกครับ แต่ปีที่แล้วผมได้มาร่วมเล่นคอนเสิร์ต J-ASEAN Pops และได้ร่วมเล่นกับคุณโกด้วยครับ

ถ: คอนเสิร์ตครั้งนี้ เตรียมเพลงอะไรมาบ้างคะ? และเพราะอะไรถึงเลือกเพลงพวกนี้?

ด: เพลงที่เลือกมาเล่นเป็นตัวแทนของซามิเซงแนวคลาสสิก แต่ก็ยังมีเพลงของตัวเองด้วยที่แสดงให้เห็นถึงความผูกพันระหว่างผมกับคุณพ่อ เช่น เพลงโอโยอาโซ เคงคะ บุชิ และ คิซุนะ

ถ: มีความแตกต่างไหมระหว่างเล่นในญี่ปุ่นกับต่างประเทศ? และแตกต่างกันอย่างไร?

ด: มีความแตกต่างกันมากครับ เพราะในต่างประเทศ ผู้ชมจะไม่รู้จักเสียงดนตรีชนิดนี้หรือเครื่องดนตรีชนิดนี้เลย เอาเพลงคลาสสิกมาเล่น เพื่อที่จะแสดงอย่างเต็มที่ที่จะทำให้คนดูประหลาดใจ ในขณะที่เดียวกันก็ได้รับประสบการณ์ที่แตกต่างกันออกไปในต่างประเทศด้วย

ถ: เป็นครั้งแรกที่เล่นคอนเสิร์ตกับศิลปินไทย? และรู้สึกอย่างไรบ้างคะ?

ด: ครั้งนี้ไม่ได้เป็นครั้งแรกที่ผมแสดงคอนเสิร์ตกับศิลปินไทย ผมรู้สึกดีใจมากที่ได้รู้จักกับคุณโก เพราะว่าเขาเป็นแจ๊สโซโฟนมืออาชีพ ด้านอุปนิสัยใจคอก็เป็นคนที่น่ารักมาก ผมดีใจมากที่ได้มีโอกาสมาเมืองไทยและได้ร่วมทำงานกับคุณโกอีก การที่ได้มาทำงานร่วมกับคุณโก ก็ถือได้ว่าเขาเป็นคนที่มีความรู้ความสามารถคนหนึ่ง ตัวผมเองก็นำเครื่องดนตรีประจำชาติญี่ปุ่นมา โอกาสที่จะทำงานโดยใช้เครื่องดนตรีประจำชาติตัวเองมาทำงานด้วยกันก็ค่อนข้างยาก เพราะฉะนั้นก็ถือว่าเป็นประสบการณ์ที่ดีมาก ดีใจมากที่ได้รู้จักและต่างคนต่างก็ได้ประสบการณ์เป็นการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมอย่างแท้จริง และเท่าที่สังเกตดูก็เห็นผู้ชมชอบการแสดงแบบนี้มาก

Q: When did you start playing Shamisen?

A: When I was 14 years old that is 6 years ago.

Q: Who teaches you Shamisen?

A: My father does.

Q: What was the inspiration to play it?

A: When I was 14, I went to see a concert of my dad who played Shamisen. When I saw him on the stage, I thought that he looked smart and I wanted to be like him. Since then I started to focus on Shamisen, which actually was obviously not getting attention from Japanese teenagers.

Q: Is this the 1st time that you are having a “Shamisen Concert” in Thailand?

A: For the Shamisen Concert, it is the first time, but last year I also participated in J-ASEAN Pops concert in Thailand together with Mr.Koh.

Q: What kind of songs did you choose to play in this concert and why?

A: Most of the songs are classic songs, which represent Shamisen as well as our original songs, describing relationship between father and son. For example, Oyako Kenka Bushi and Kizuna.

Q: Are there any differences between having concert in Japan and abroad? And how?

A: There are many differences. When having concert abroad, the audience doesn't know this kind of musical instrument at all. In playing the classic songs, we can fully show in a way to surprise them. Meanwhile, I have gained various kinds of experience in foreign countries.

Q: Is this the 1st time that you had the concert with Thai artists? How did you feel about it?

A: No, it is not. I'm glad to have known Mr.Koh because he's a professional in Saxophone and he has a good personality and is also very nice. I'm glad that I had a chance to come back to Thailand and had an opportunity to work with Mr.Koh again. He is knowledgeable and capable and together I can play my Japanese musical instrument. It's quite hard to have an opportunity to use Japanese musical instrument in the work. Therefore, it's a great experience and I am glad to have met them. Each one of us had an experience. It's truly a cultural exchange and the audience liked the show from what I could see.

ค: ได้รับอะไรจากคอนเสิร์ตในครั้งนี้บ้าง?

ด: ครั้งที่แล้วที่มีคอนเสิร์ต J-ASEAN Pops เล่นไม่ค่อยเยอะเท่าไร ถึงแม้ว่าจะได้ร่วมงานกับคุณโก้ ตอนแรกก็คิดว่า เข้าใจแล้วว่า มันเป็นการแลกเปลี่ยนทางดนตรี แต่พอกลับไปญี่ปุ่นความรู้สึกนั้นก็ค่อยๆ จางหายไปมันไม่ชัดเจน กลับมาครั้งนี้ได้แสดงร่วมกับคุณโก้ก็รู้สึกว่ามันมีความชัดเจนมากขึ้น ผมได้เข้าใจความหมายของการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมมากขึ้น และรู้สึกดีใจที่ตัวผมเองมีส่วนช่วยสร้างสะพานเชื่อมวัฒนธรรมระหว่าง 2 ประเทศนี้ และตอนนี้ก็อยากทำงานในเมืองไทยมากเลยครับ

ค: มาเมืองไทยประทับใจอะไรบ้างคะ?

ด: ผมประทับใจตรงที่ ถึงแม้ว่าเราจะพูดกันคนละภาษา แต่ว่าเราก็สามารถใช้เครื่องดนตรีสื่อถึงกันได้ เช่น เวลาผมเร่งเสียงซามิเซ็ง ขึ้นมา ขุนอินก็จะตอบรับโดยการเร่งเสียงระนาดในจังหวะเดียวกัน กลับมาเหมือนกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า “นี่เราพูดกันรู้เรื่องโดยภาษาดนตรี” และนี่คือสิ่งที่ผมประทับใจ วงบอยไทยก็ยอมรับให้ผมเข้ามาทำงานด้วยเหมือนเป็นสมาชิกคนหนึ่งในวง ทุกคนเป็นคนที่มีจิตใจดีมาก และท้ายสุดผลไม้ไทยก็อร่อยมากครับ

Khun In**ค: เริ่มเล่นระนาดเมื่อไหร่คะ?**

ด: จริงๆ แล้วตัวผมเองเกิดในครอบครัวดนตรีไทย ก็เลยเป็นอยู่แล้ว

ค: อะไรเป็นแรงจูงใจทำให้เริ่มเล่นดนตรีไทยคะ?

ด: คุณพ่อเป็นแรงจูงใจครับ คุณพ่อเล่นดนตรีไทยเก่งมาก แล้วผมก็จะตามคุณพ่อไปทุกที่ทุกงานที่คุณพ่อไปแสดง

ค: ตอนแรกที่รู้ว่าได้มาเล่นประชันกับสุดยอดฝีมือซามิเซ็งรู้สึกอย่างไรบ้างคะ?

ด: ผมรู้สึกเป็นเกียรติที่ได้มาร่วมเล่นกับศิลปินระดับชาติของญี่ปุ่นครับ

Q: What did you get from this concert?

A: Last time I came with the J-ASEAN Pops, I had a few shows though I had a chance to work with Mr.Koh. At first I thought that it was the cultural exchange through music, but when I came back to Japan that feeling slowly faded away. However, this time is the 2nd time that I had the concert with Mr.Koh and the cultural exchange became stronger. I understand the real meaning of cultural exchange, and I'm glad that I have helped build a bridge between Thailand and Japan. Right now I wish I could work here in Thailand.

Q: Is there anything that impressed you?

A: Although we didn't understand each other at all due to different languages, we used musical instruments to communicate. For example, when I used high tone in Shamisen, Khun In, responded by playing high tone of his Ranad in the same rhythm as well. This shows that we can communicate through “musical language”, which I'm really impressed by. Boy Thai also accepted me as a member of the band. Everyone is so nice and has a good heart and lastly Thai fruit is delicious.

Q: When did you start playing Ranad? (Thai Xylophone)

A: I was born into and grew up in a Thai musician family.

Q: What was your inspiration to play a Thai instrument?

A: My father was my inspiration. He was so smart and I used to follow him everywhere he had concerts.

Q: How did you feel when you knew that you were going to play with the top Japanese artists?

A: I felt honored to have a concert with super artists from Japan.

ถ: เป็นครั้งแรกที่เล่นละครกัน?

ด: เป็นครั้งแรกครับที่มาประชันกัน

ถ: คอนเสิร์ตครั้งนี้ เตรียมเพลงอะไรมาบ้าง? เพราะอะไรถึงเลือกเพลงพวกนี้?

ด: เพลงที่เตรียมมาจะเป็นเพลงของวงบอยไทย และก็มีเดี่ยวระนาดที่จริงแล้วผมไม่ได้เป็นคนเลือกเพลงเอง ผู้จัดการของวงบอยไทยเป็นคนเลือกให้ เพราะคงเห็นว่าผมเล่นเพลงนี้ได้ดี และเป็นเพลงที่สามารถทำอะไรได้หลายอย่าง กว้างกว่าเพลงอื่นๆ

ถ: คอนเสิร์ตรอบนี้ แตกต่างจากรอบแรกไหม? อย่างไร?

ด: มีความแตกต่างกันตรงที่ คอนเสิร์ตรอบแรกเหมือนไม่ได้เล่นอยู่ในบ้านเราเหมือนเล่นอยู่ในประเทศญี่ปุ่นมากกว่า คนดูญี่ปุ่นเยอะกว่า จะสังเกตเห็นได้จากเสียงปรบมือ แต่สำหรับรอบที่สอง คนไทยจะเยอะกว่า

ถ: คิดว่าการเล่นพิณญี่ปุ่นเป็นอย่างไรบ้าง?

ด: เขาเล่นซามิเซ็งได้ดีครับ ความแตกต่างในการเล่นซามิเซ็งระหว่างสองพ่อลูกนั่นก็คือ คุณฮิโรชิ (คุณพ่อ) จะเล่นในแบบดั้งเดิม ส่วนคุณมาซาฮิโร (ลูกชาย) จะเล่นในแนวที่ทันสมัยกว่าดนตรีคือวิถีทางของทุกๆ คน

ถ: แตกต่างจากดนตรีไทยอย่างไร?

ด: ที่จริงแล้วพิณญี่ปุ่นกับพิณไทยจะคล้ายๆ กันนะครับ

ถ: ได้รับอะไรจากคอนเสิร์ตครั้งนี้บ้าง?

ด: ผมได้รับความภาคภูมิใจ และรู้สึกเป็นเกียรติที่ได้มาร่วมเล่นกับศิลปินระดับชาติของญี่ปุ่น

ถ: ประทับใจอะไรบ้าง?

ด: ผมประทับใจตรงที่เขาเก่ง สามารถเล่นเพลงไทยเดิมได้

ถ: อยากให้มีกิจกรรมอย่างนี้อีกไหมคะ?

ด: อยากให้มีกิจกรรมอย่างนี้อีกครับ แต่อยากให้จัดขึ้นที่ประเทศญี่ปุ่นบ้าง

ถ: อยากจะฝากอะไรทิ้งท้ายไว้ไหมคะ?

ด: อยากให้มีการเชิญศิลปินญี่ปุ่นมาแสดงบ่อยๆ เพื่อที่จะได้มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกัน

Q: Is this the first time that you played with them?

A: Yes, it is.

Q: What kind of songs did you choose to play in this concert? And why?

A: The songs I played in the concert are from Boy Thai's album and I also played solo Ranad. Actually I didn't choose it but our manager did. She chose this song because she thought that I'm good at it and it is the song that I can skillfully play. I can do several things to other songs.

Q: Is this concert different from the first round? How is it different?

A: For the first show, it was not like having a concert in Thailand because there were more Japanese in the audience than Thai people. We could recognize it from the sound of applause. However, at the second show, Thai people filled the audience.

Q: What do you think about the musicians performance on Shamisen?

A: Both are good at Shamisen and I can criticize them only on the different style that they play. Hiroshi Nitta (father) is more original while Masahiro Nitta (his son) is more modern. Music is the path for both of them.

Q: How is it different from Thai music?

A: Actually Japanese Shamisen is quite similar to Thai Pin.

Q: What did you get from this concert?

A: I'm proud and feel honored to have a concert with Japanese super artists.

Q: Is there anything that impressed you?

A: What I'm impressed with is that they could play Thai traditional music with their instrument.

Q: Would you like to have this kind of activity again in the future?

A: I hope to have this kind of activity again but I prefer it to be in Japan.

Q: Are there any ideas that you would like to suggest?

A: To invite Japanese artists more often so that we can have more cultural exchange.

Koh Mr. Saxman

ค: เริ่มต้นแซกโซโฟนเมื่อไหร่?

ด: ผมเริ่มเล่นแซกโซโฟน ตอนอยู่ประมาณมัธยม 1-2 เล่นมาได้ประมาณ 15-16 ปีแล้วครับ

ค: อะไรเป็นแรงจูงใจทำให้เริ่มเล่น?

ด: ครั้งแรกที่ได้ยินเพลงแจ๊สตอนผมอยู่ประมาณมัธยม 1 หรือ 2 แล้วชอบก็เลยศึกษาและฝึกหัดเรื่อยๆ มาจากวงโยธวาทิตเครื่องเป่าบรรณการทั้งมาทำวงบอยไทย

ค: ตอนแรกที่เราได้มาเล่นประชันกับสุดยอดฝีมือซามิเซ็งรู้สึกอย่างไรบ้าง?

ด: สิ่งแรกเลยนะครับก็คงเป็นดีใจมาก และจริงๆ แล้วก็ประทับใจนิดต๊ะตั้งแต่สองปีที่แล้ว เพราะฉะนั้นการเจอกันในครั้งนี้ไม่ใช่แค่การมาเล่นดนตรีด้วยกัน แต่มันเหมือนมาเจอเพื่อนเก่ามากกว่า

ค: เป็นครั้งแรกที่เป่าอะที่เล่นประชันกัน?

ด: เป็นครั้งแรกครับที่มาประชันกัน

ค: เพราะอะไรถึงเลือกเพลงพวกนี้ในคอนเสิร์ตครั้งนี้?

ด: ก็คิดว่าน่าจะเป็นเพลงที่เข้ากันได้ล่ะครับ

ค: คอนเสิร์ตครั้งนี้ แตกต่างจากครั้งอื่นๆ ไหม? อย่างไร?

ด: มีความแตกต่างกันครับตรงที่มีเครื่องดนตรีญี่ปุ่น ซึ่งน้อยครั้งที่เราจะมีโอกาสได้เล่นกับนักดนตรีญี่ปุ่น

ค: คิดว่าการเล่นพิณญี่ปุ่นแตกต่างจากดนตรีไทยอย่างไรบ้าง?

ด: ผมคิดว่ามันขึ้นอยู่กับเทคนิคการเล่นมากกว่า แต่พอเข้ามาอยู่ในวงแล้วมันจะคล้ายๆ กัน เราสามารถสื่อสารกันรู้เรื่อง ไม่จำเป็นต้องพูดภาษาเดียวกัน มันเป็นภาษาทางดนตรี

Q: When did you start playing Saxophone?

A: I started playing Saxophone when I was in grade 7 or 8. I have already been playing Saxophone for about 15-16 years.

Q: What was the motivation/ inspiration?

A: When I first listened to Jazz music in grade 7 or 8, since then I have learnt and practiced it from playing trumpet in marching band and joined Boy Thai.

Q: How did you feel when you knew that you were going to play with top Japanese artists?

A: Firstly, I was very happy and impressed with Nitta 2 years ago. Therefore, meeting each other this time is not like just having the concert together but it's like meeting an old friend.

Q: Is this the first time that you have had a joint concert?

A: Yes, it is.

Q: What kind of songs did you choose to play in this concert? And why?

A: I chose songs we could play together.

Q: Is this concert different from other concerts? How is it different?

A: Yes, it is. There is a Japanese musical instrument. We have rare opportunity to have a concert with Japanese artists.

Q: What are the differences between Shamisen and Thai musical instruments?

A: It depends on the technique that you use but when it is joined with the band, it's quite similar. We are able to communicate though we speak different languages. It's musical language.

Hiroshi Nitta

.....

ถ: เริ่มเล่นซามิเซ็งเมื่อไรคะ?

ด: ผมเริ่มเล่นซามิเซ็งตั้งแต่อายุ 17 ปี และอยู่ในวงการซามิเซ็งมานานถึง 35 ปี

ถ: ใครเป็นอาจารย์สอนซามิเซ็งให้คุณคะ?

ด: ผมเริ่มเรียนซามิเซ็งกับคุณน้าที่เป็นนักดนตรีซามิเซ็งมืออาชีพ

ถ: อะไรเป็นแรงจูงใจทำให้เริ่มเล่นคะ?

ด: ตอนช่วงสมัยวัยรุ่นฟังจะมีกีตาร์ไฟฟ้าผมเห็นแล้วก็ชอบ แต่พอได้เล่นแล้วรู้สึกเสียงมันดังเกินไป อีกอย่างหนึ่งคือคุณแม่ที่อยู่โอโมริจะชอบซามิเซ็งมากกว่าก็เลยเชิญให้เรียน โดยส่วนตัวแล้วก็ชอบเหมือนกัน ก็เลยเริ่มเรียนจากนั้นเรื่อยมา

ถ: เป็นครั้งแรกที่เล่นคอนเสิร์ตซามิเซ็งในประเทศไทย?

ด: เป็นครั้งแรกที่มาเล่นคอนเสิร์ตซามิเซ็งในประเทศไทยครับ

ถ: คอนเสิร์ตครั้งนี้ เตรียมเพลงอะไรมาบ้างคะ? และเพราะอะไรถึงเลือกเพลงพวกนี้?

ด: เพลงที่นำมาเล่นในคอนเสิร์ตครั้งนี้เป็นเพลงทั่วไปที่เล่นอยู่ในญี่ปุ่น แถมยังมีเพลงที่ผมกับลูกชายแต่งขึ้นเอง จึงอยากให้คนไทยได้ฟังด้วยครับ

ถ: มีความแตกต่างไหมระหว่างเล่นในญี่ปุ่นกับต่างประเทศ? และแตกต่างกันอย่างไร?

ด: มีความแตกต่างกันเหมือนกันครับ ที่ญี่ปุ่นนั้นจะมีการตอบสนองที่เร็วกว่า เช่นการปรบมือ หรือเวลาพูดอะไรก็จะหัวเราะได้ทันที แต่ที่เมืองไทยนั้น เนื่องจากมีความแตกต่างกันทางภาษา จึงต้องผ่านล่าม ซึ่งทำให้การตอบสนองล่าช้า

ถ: เป็นครั้งแรกที่เล่นคอนเสิร์ตกับศิลปินไทย? และรู้สึกอย่างไรบ้างคะ?

ด: เป็นครั้งแรกครับที่เล่นคอนเสิร์ตกับศิลปินไทย ผมประทับใจกับศิลปินไทย เพราะโดยปกติก็ไม่ค่อยได้เล่นด้วยกันอยู่แล้ว

ถ: มีทัวร์คอนเสิร์ตซามิเซ็งในกี่ประเทศคะ? ประเทศอะไรบ้าง?

ด: พวกเรามีทัวร์กันทั้งหมด 3 ประเทศครับ มี ฟิลิปปินส์, ไทย และลาว

Q: When did you start playing Shamisen?

A: I started playing Shamisen when I was 17 years old, and I have been focusing on Shamisen for 35 years.

Q: Who is your Shamisen master?

A: I started studying Shamisen with my aunt who was a Shamisen professional.

Q: What was your inspiration?

A: When I was a teenager, I had an electric guitar. I liked it but when I tried it, it was too noisy. Besides, my mother who stayed in Aomori preferred Shamisen to an electric guitar. She urged me to learn it and in addition to my own interest, I have been studying it since then.

Q: Is this the 1st time that you are having a “Shamisen Concert” in Thailand?

A: Yes, it is.

Q: What kind of songs did you choose to play in this concert? And why?

A: Songs that are generally played in Japan and also a few songs that were written by my son and I. I also want Thai audiences to hear them too.

Q: Are there any differences between having concerts in Japan and abroad? And how is it different?

A: The differences between having concerts in Japan and Thailand is that in Japan, the reaction will be clearly shown such as clapping or laughing but in Thailand, due to the different language, we need an interpreter, the reaction from the audience is not clearly seen. Thai people are considerably shy to clap their hands during the songs; they won't applaud until the song ends.

Q: Is this the 1st time that you are having a concert with Thai artists? How do you feel about having a concert with Thai artists?

A: Yes, it is and I am impressed because I don't usually have concerts with them.

Q: How many countries will you have “Shamisen Concert” with on this tour? Which are they?

A: We tour in three countries this time; Philippines, Thailand and Laos.

ถ: ประทับใจอะไรบ้างคะ?

ด: ผมรู้สึกประทับใจที่ผู้ชมชอบคอนเสิร์ตมาก และมีปฏิสัมพันธ์มากกว่าในญี่ปุ่นด้วยซ้ำ

ถ: อยากจะบอกอะไรกับผู้ชมชาวไทยบ้างคะ?

ด: ผมรู้สึกขอบคุณ และประทับใจมาก คนดูให้การตอบรับอย่างอบอุ่น และสิ่งที่ผมได้รับจากผู้ชมมีมากที่สุดทีเดียว ผู้ชมมีมารยาทในการชม ผมดูออกว่าทุกคนชอบ

ถ: อยากให้มีกิจกรรมแบบนี้อีกไหมคะ?

ด: อยากให้เชิญผมมาอีกครั้ง

Q: Is there anything that impressed you?

A: My impression is that the audience liked the concert very much and their reaction was easily seen, even more in Japan.

Q: What would you like to say to Thai audience?

A: I feel thankful and very impressed that the audience gave a warm welcome and I have gained a lot from them. The audiences also behaved well while watching the concert and I could see that they liked the show.

Q: Would you like to have this kind of activity again in the future?

A: Yes, I hope that they will invite me again.

Audience • ผู้ชม

1. ศศกร พุระยะแม่บ้าน

ถ: รู้สึกอย่างไรกับคอนเสิร์ต?

ด: รู้สึกสนุกมากค่ะ แล้วก็ป็นครั้งที่ 2 ที่ได้มาเจอกับนิตตะอีก เขาเยี่ยมมากค่ะ

ถ: ประทับใจอะไรบ้าง?

ด: ประทับใจตรงที่ไทยกับญี่ปุ่นมีความสัมพันธ์โดยใช้ดนตรีเป็นสื่อกลาง แล้วทุกคนก็น่ารักเป็นกันเองค่ะ

ถ: แตกต่างจากคอนเสิร์ตอื่นๆ ไหมคะ? อย่างไร?

ด: แตกต่างค่ะ คราวนี้นิตตะได้แสดงเป็นตัวหลัก ซึ่งต่างจาก 2 ปีที่แล้ว ที่เขาเล่นเป็นส่วนน้อย

ถ: ช่วยแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดคอนเสิร์ตในครั้งนี้หน่อยค่ะ

ด: คอนเสิร์ตครั้งนี้สนุกมากค่ะอยากให้มีการจัดกิจกรรมอย่างนี้อีก เพราะในปัจจุบันนี้ภาษาและวัฒนธรรมของญี่ปุ่นก็มีบทบาทต่อวัยรุ่นไทย อยากให้มีวัฒนธรรมทางด้านอื่นเข้ามาสู่ประเทศไทยบ้าง เพื่อที่จะได้เรียนรู้อะไรหลายๆ อย่างโดยผ่านการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม และอยากให้แฟนฟาวนด์ชั่นจัดการแสดงแบบนี้อีก

1. Sasakorn Furuya/Housewife

Q: How do you feel about the concert?

A: It was fun and this is the 2nd time that I have met Nitta. He's really cool!

Q: Is there anything which impressed you?

A: Thai and Japanese artists have a connection by using music to communicate and everyone is friendly and nice.

Q: Is this concert different from other concerts? And how?

A: Yes, it is. This time Nitta is the main play while last 2 years in J-Asean Pops, he played only a little.

Q: Would you mind giving some opinions on this concert?

A: The concert was enjoyable. I hope to have this kind of activity again because nowadays, the Japanese language and culture play an important role for Thai teenagers. I also hope that other fields of culture can be conducted as cultural exchange, so that we can get various kinds of knowledge through these exchanges and I want The Japan Foundation to organize such an event again.

2. สรพันธ์ กิ่งพะยอม/ผู้เขียนบทภาพยนตร์

ถ: รู้สึกอย่างไรกับคอนเสิร์ตคะ?

ด: เป็นคอนเสิร์ตที่เยี่ยมมากครับ

ถ: ประทับใจอะไรบ้าง?

ด: โดยส่วนตัวแล้วผมเป็นคนชอบดนตรีที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละประเทศ แล้วผมก็มีภรรยาเป็นคนญี่ปุ่น ก็ฟังเพลงไทยกับญี่ปุ่นตลอด อย่างวงบอยไทยก็ติดตามผลงานมาตั้งแต่อัลบั้มแรกจนกระทั่งมาโด่งดังในภาพยนตร์เรื่อง “โหมโรง” ตัวผมเองก็ศึกษาวัฒนธรรมญี่ปุ่นอยู่ ได้เห็นซามิเซ็งครั้งแรกในภาพยนตร์เวลาไปญี่ปุ่นก็ชอบที่จะไปดูอะไรแบบนี้ สำหรับซามิเซ็งแล้วจะมีเสียงที่เป็นเอกลักษณ์ 1 เดือนก่อนหน้าที่จะมีคอนเสิร์ตผมกำลังเขียนบทภาพยนตร์อยู่เรื่องหนึ่งซึ่งมีซามิเซ็งเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยพอเห็นใบปลิวก็แปลกใจว่ามันเกิดขึ้นได้ไง แล้วภรรยาผมก็บอกว่าศิลปินคนนี้เก่งที่สุดในญี่ปุ่น ผมก็เลยรีบมาดู

ถ: แตกต่างจากคอนเสิร์ตอื่นๆ ไหมคะ? และอย่างไร?

ด: มีความแตกต่างกันตรงที่มีศิลปะมากกว่าคอนเสิร์ตทั่วๆ ไปครับ

ถ: ช่วยแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดคอนเสิร์ตในครั้งนี้หน่อยคะ

ด: จัดรอบน้อยเกินไปแล้วก็โปรโมทน้อย คนที่ชอบดนตรีในแนวทางนี้ยังมีอีกเยอะที่ยังไม่รู้เรื่องเลยว่ามีคอนเสิร์ต

3. จินตหรา พันวิไล, วิสาखा แซ่อุย, บัวสุภางค์ ธนะสมบุรณ์/นักศึกษา

ถ: รู้สึกอย่างไรกับคอนเสิร์ต?

ด: สนุกมากคะ มีความเป็นไทยที่ผสมผสานกับวัฒนธรรมญี่ปุ่นได้ลงตัว ไม่ว่าจะเป็นดนตรีพื้นบ้าน หรือผสมกับเครื่องดนตรีสากลก็ออกมาดี

ถ: ประทับใจอะไรบ้าง?

ด: ประทับใจตอนที่เล่นร่วมกัน เพราะเล่นผสมผสานกันได้ดีมากเลยคะ

ถ: แตกต่างจากคอนเสิร์ตอื่นๆ ไหมคะ? และอย่างไร?

ด: มีความแตกต่างกันตรงที่ คอนเสิร์ตครั้งนี้ให้ความรู้ถึงความเป็นไทย ได้บรรยายภาคคะ ไม่เหมือนคอนเสิร์ตวัยรุ่นทั่วไปที่มีแต่เสียงกรี๊ดกร๊ากโครม

ถ: ช่วยแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดคอนเสิร์ตในครั้งนี้หน่อยคะ

ด: อยากให้มีคอนเสิร์ตแบบนี้บ่อยๆ เพราะปัจจุบันนี้วัยรุ่นไทยไม่ค่อยจะรู้จักดนตรีไทยแล้ว แล้วเขาเล่นได้ดีมาก โดยการนำดนตรีไทยกับสากลมาผสมผสานกัน ทำให้ไม่น่าเบื่อ ซามิเซ็งเข้ากับดนตรีไทยได้ดีมาก

2. Sorapan Kingpayom/Screenplay writer

Q: How do you feel towards the concert?

A: It's a great concert.

Q: Is there anything that impressed you?

A: I like music that shows the national characteristics.

My wife is Japanese and we always listen to both Thai and Japanese songs. For example, Boy Thai, we are their fans and have all their albums since the first album was released till they became popular in the movie called “The Overture”. I’m also studying Japanese culture.

I first saw Shamisen in the movie and I like to see it whenever I visit Japan. Shamisen has a very outstanding and unique sound. A month before the concert, I wrote a movie script and it was also about Shamisen. When I first saw the leaflet and my wife told me that they are the best artists in Japan, I decided to attend the concert without hesitation.

Q: Is this concert different from other concerts? How?

A: Yes, it is. It is more artlike.

Q: Would you mind giving some opinions on this concert?

A: There were too few shows. Not enough promotion.

There are still lots of people who like this kind of music but they didn’t know about the concert. They should have promoted more.

3. Jintala Panvirai, Visaka Sae-oui, Buasupang Thanasomboon/Students

Q: How do you feel about the concert?

A: We enjoyed it. There was a good combination of Thai and Japanese culture, using Thai local musical instruments and Japanese musical instruments.

Q: What impressed you?

A: We were impressed by the joint session because it was really a terrific combination.

Q: Was this concert different from other concerts? How was it different?

A: Yes, it was. We got the feeling of Thainess unlike general teenage concert, where there is only screaming and shouting.

Q: Would you mind giving some opinions on this concert?

A: We really hope to have this kind of concert again because right now there are only a few people who know about Thai musical instruments. One more thing is that they really play a great show by combining Japanese music with Thai music, which makes the music interesting.

JAPAN LETTE

นิทรรศการการ์ตูนเอเชียครั้งที่ 7 • The 7th Asian Cartoon Exhibition

เจแปนฟาวน์เดชั่นจัดนิทรรศการการ์ตูนเอเชียเป็นประจำทุกปีโดยเชิญนักเขียนการ์ตูนมีชื่อจากประเทศต่างๆ รวมทั้งประเทศญี่ปุ่นด้วยเป็นจำนวน 10 ประเทศด้วยกัน เสนอผลงานทั้งสิ้นรวม 100 ภาพในหัวข้อที่กำหนดขึ้นในแต่ละปี สำหรับหัวข้อในปีนี้คือ **“จ้างงานอย่างเอเชีย”** เริ่มจัดการแสดงผลงานจากประเทศญี่ปุ่นก่อน จากนั้นก็สลับจรไปตามประเทศต่างๆ ทั่วโลก สำหรับประเทศไทยจัดขึ้นที่กรุงเทพฯ ณ อาร์ตสเปซของเจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ ระหว่างวันที่ 12-23 กรกฎาคม 2547 มีผู้เข้าชมงานประมาณ 200 คน ส่วนที่จังหวัดขอนแก่นเป็นความร่วมมือกันจัดระหว่างเจแปนฟาวน์เดชั่น กับคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยจัดขึ้นที่หอศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ระหว่างวันที่ 4-13 สิงหาคม 2547 ได้รับเกียรติจากหัวหน้าสำนักงานจังหวัดขอนแก่น นายฤาชน บำรุงแสง เป็นประธานในพิธีเปิดนิทรรศการ ในวันเปิดงานนี้ ยังมีการจัดกิจกรรมพิเศษ คือ การฝึกปฏิบัติการเขียนภาพการ์ตูนโดยนักเขียนการ์ตูนมีชื่อของไทย นำทีมโดย คุณเชียว ไทยรัฐ คุณหมอ ทิววัฒน์ แห่งกรุงเทพธุรกิจซึ่งก็ได้เป็นตัวแทนนักเขียนการ์ตูนจากประเทศไทยในนิทรรศการครั้งนี้ด้วย ติดตามด้วย คุณอ่ำ และคุณวิรัช ที่ร่วมคณะมาด้วยอย่างเต็มอกเต็มใจ มีสมาชิกเข้ารับการฝึกมากมายเกินคาดกว่า 50 คน และมีผู้เข้าชมงานอีกราว 300 คน จึงนับเป็นความสำเร็จของการจัดงานอย่างน่าภาคภูมิใจ

The Japan Foundation annually organize the Asian Cartoon Exhibition in Japan and abroad inviting renowned cartoonists from 10 countries including Japan to participate in creating 100 pieces of work of which the title will be set for them. As for this year's exhibition, the title was set as **“Getting a Job in Asia”**. After the first exhibition in Japan, the exhibition is moved to several countries. In Thailand, we held it in Bangkok at the Art Space of The Japan Foundation, Bangkok during July 12-23 August 2004. 200 viewers enjoyed and appreciated the work.

In Khon Kaen, the same exhibition was jointly held by The Japan Foundation and the Faculty of Fine Arts, Khon Kaen University at the Art Gallery of the Faculty of Fine Arts, Khon Kaen University during August 4-13, 2004. Mr. Ruechon Bamrungsang, Chief of Khon Kaen Provincial Bureau kindly presided over the opening ceremony. On the same day, we also had a special workshop led by renowned cartoonists of Thailand namely Mr. Sia of Thai Rath, Mr. Mo Thiawatt of Bangkok Business who is also the representative from Thailand to participate in this exhibition, Mr. Aa and Mr. Wirat. There were about 50 people to attend the workshop and 250 people who had viewed the work. It is another step to strengthen mutual understanding between the people of the two countries initiated by The Japan Foundation cultural activity exchange program.

Fly with me to another world report

เจแปนฟาว์นเดชั่น ได้สนับสนุนโครงการ “สุดขอบฟ้า” อันเป็นโครงการที่มุ่งเน้นการนำศิลปะสู่ชุมชน โดยมีพื้นที่เป้าหมายหลักคือ จังหวัดลำพูน โครงการนี้ได้รับความร่วมมือจากองค์กรและสถาบันหลากหลายสาขาทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งในภาคของชุมชน เพื่อสร้างรูปแบบใหม่ของการศิลปะร่วมสมัย อันจะเป็นการส่งเสริมความร่วมมือในการสร้างสรรค์สังคมด้วย

เมื่อเดือนสิงหาคม 2547 เจแปนฟาว์นเดชั่น กรุงเทพฯ และโครงการ “สุดขอบฟ้า” ได้ร่วมกันจัดกิจกรรมในประเด็นศิลปะกับสิ่งแวดล้อม โดยใช้ชื่อว่า “การสัมมนาเชิงปฏิบัติการ Beautyform Unisuit: Pla Pra Mode in Lamphun” โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญทางศิลปะจากญี่ปุ่นมาจัด และร่วมกันดำเนินกิจกรรมสร้างสรรค์โดยใช้แนวทางของงานศิลปะมาประยุกต์ กิจกรรมดังกล่าวมีทั้งการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ แฟชั่นโชว์ และ นิทรรศการแสดงผลงานดังนี้

- การสัมมนาเชิงปฏิบัติการ Beautyform Unisuit: Pla Pra Mode in Lamphun เมื่อวันที่ 2-6 สิงหาคม 2547 ณ วิทยาลัยเทคนิค ลำพูน และโรงเรียนบ้านแป้นพิทยาคม จ.ลำพูน
- แฟชั่นโชว์ชุด Beautyform Unisuit: Pla Pra Mode in Lamphun เมื่อวันที่เสาร์ที่ 7 สิงหาคม 2547 บริเวณ ตรงข้ามวัดพระธาตุ หริภุญชัย จังหวัดลำพูน
- การบรรยายโดย ชินโก ยามาโนะ และ ฮิโรชิ ฟุจิ เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2547 ณ อุโมงค์ศิลปธรรม จ.เชียงใหม่ และวันเสาร์ที่ 14 สิงหาคม 2547 ที่ About Studio / About Café กรุงเทพฯ
- นิทรรศการ Beautyform Unisuit: Pla Pra Mode in Lamphun วันที่ 16-27 สิงหาคม 2547 ที่ เจแปนฟาว์นเดชั่น อาร์ตสเปซ

The Japan Foundation supported the Fly with Me to Another World project; community-based art project brings the public together with local and international artists in an evolving art space in the northern Thai town of Lamphun. Organizers look to create a collaborative effort between several generations of artists, students, and community members yielding a new form of contemporary art while encouraging public engagement in project activities.

In August 2004, The Japan Foundation and the Fly with Me to Another World project organized activities by visiting Japanese art professionals called Beautyform Unisuit: Pla Pra Mode in Lamphun. The activities included community art workshops, public talk programs, and exhibitions as detailed below.

Workshop: Beautyform Unisuit: Pla Pra Mode in Lamphun from August 2-6, 2004 at Lamphun Technical College and Bahn Pan Pitayakom Secondary School, Lamphun

Fashion Show Event: ‘Beautyform Unisuit: Pla Pra Mode in Lamphun’ from August 7, 2004, 3-7 p.m. at Kuamung Bridge, in front of Prathat Hariphunchai Temple, Lamphun

Public Talks by Shingo Yamano and Hiroshi Fuji: August 11, 2004, at Umong Silppadhama Art Space, Chiang Mai and August 14, 2004, at About Studio / About Café, Bangkok.

Exhibitor: ‘Beautyform Unisuit: Pla Pra Mode in Lamphun’ from August 16-27, 2004 at The Japan Foundation Bangkok Art Space.

กิจกรรมฝึกปฏิบัติการการทอร่ม (วะจะสะ) และเชือกถักแบบญี่ปุ่น (คุมิฮิโมะ) Traditional Japanese Umbrella (Wagasa) and Kumihimo Workshops

ในโอกาสที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงเจริญพระชนมพรรษา 6 รอบ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ร่วมมือกับประเทศต่างๆ ในเอเชียจัดกิจกรรมเผยแพร่งานศิลปหัตถกรรมของแต่ละประเทศ ณ ห้องนิทรรศการหมุนเวียน ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ระหว่างวันที่ 9-15 สิงหาคม 2547 งานนี้ถือเป็นการรวบรวมงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านชั้นเยี่ยมของประเทศต่างๆ มาแสดงให้ชมกันมากมายหลายชนิด

ในโอกาสนี้สองผู้เชี่ยวชาญงานฝีมือชาวญี่ปุ่นได้เข้าร่วมให้ความรู้ และสอนงานหัตถกรรมของญี่ปุ่นให้แก่ผู้ที่สนใจด้วยเช่นกัน ได้แก่ อาจารย์เซอิจิ ฟุรุอุจิ ผู้เชี่ยวชาญการทำร่มโบราณแบบญี่ปุ่น และ คุณโฮโกะ โทะโคะโระ ผู้เชี่ยวชาญการถักเชือกแบบญี่ปุ่น

เมื่อวันที่ 13 สิงหาคม ได้มีการจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติการการประดิษฐ์ร่มญี่ปุ่นในช่วงเช้า บรรยายภาคในวันนั้นเต็มไปด้วยความกระตือรือร้นใคร่รู้ของเด็กนักเรียน วิทยากรเริ่มต้นกิจกรรมด้วยการเล่าถึงประวัติความเป็นมาของร่มแบบญี่ปุ่นที่มีอยู่หลากหลายชนิด แล้วจึงอธิบายขั้นตอนการทำร่มญี่ปุ่นว่ามีวิธีการทำอย่างไร ร่มแต่ละชนิดมีความแตกต่างทั้งวิธีการทำ และวัตถุประสงค์ในการใช้สอยอย่างไร จากนั้นได้สาธิตการทำโครงร่มให้เด็กๆ ได้ชมกัน แล้วให้เด็กๆ ลองฝึกทำด้วยตนเอง เด็กนักเรียนชั้นประถม และมีวัยมากกว่า 60 คน ต่างให้ความสนใจ หมุนเวียนกันเข้ามาลองฝึกทำโครงร่มอย่างตั้งใจ เด็กบางคนบอกกับเราว่าการทำร่มช่วยฝึกให้พวกเขามีสมาธิ อีกทั้งยังให้ความรู้มากมายเกี่ยวกับการทำร่มซึ่งไม่เคยสัมผัสมาก่อน และยังทำให้พวกเขาได้เห็นถึงความสวยงามของงานหัตถกรรมของประเทศอื่นๆ ที่พวกเขาไม่เคยเห็นมาก่อนด้วย

ในช่วงบ่ายกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษา และนักเรียนมัธยมปลายกลุ่มใหม่กว่า 50 คน เริ่มทยอยกันเข้ามา เพื่อร่วมกิจกรรมฝึกการถักเชือกแบบญี่ปุ่น หรือที่เรียกว่า “คุมิฮิโมะ” โดยอาจารย์โฮโกะ โทะโคะโระ เริ่มต้นกิจกรรมด้วยการเล่าถึงประวัติศาสตร์อันยาวนานของคุมิฮิโมะ เด็กๆ ต่างตั้งอกตั้งใจฟังกันเป็นอย่างดี จากนั้นจึงเริ่มสอนวิธีการถักเชือกแบบต่างๆ โดยแต่ละกลุ่มจะได้เทคนิคในการถักลวดลายที่ต่างกันไป เป็นลายพื้นฐานง่ายๆ ก่อน เพราะการถักเชือกญี่ปุ่นนี้จะต้องใช้ทั้งสมาธิ และความชำนาญอย่างมาก บรรยายภาคในห้องเต็มไปด้วยเสียงหัวเราะของเด็กๆ ที่แสดงให้เห็นถึงความสนุกสนาน และความพยายามที่จะถักเชือกออกมาให้ดีที่สุด เด็กหลายๆ คนต่างบอกว่าพวกเขามีความสุขมากที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมนี้ อีกทั้งยังเป็นการช่วยฝึกสมาธิให้กับพวกเขาได้อีกด้วย พวกเขาอยากให้มีกิจกรรมแบบนี้บ่อยๆ เพราะทำให้เขาได้รับความรู้ และได้เรียนรู้ถึงวัฒนธรรมของประเทศอื่นๆ ด้วย

เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ รู้สึกปลาบปลื้มที่เป็นส่วนหนึ่งในการจัดกิจกรรมที่มีประโยชน์เช่นนี้ ในฐานะที่เป็นองค์กรส่งเสริมการแลกเปลี่ยนด้านศิลปวัฒนธรรม เราจะสรรหากิจกรรมอันมีคุณค่าเช่นนี้ มาเสนอแก่ท่าน เพื่อให้ท่านได้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องในโอกาสต่อไป

On the Auspicious Occasion of the 6th Cycle Birthday Anniversary of H.M. Queen Sirikit, The office of the National Culture Commission cooperated with Asian Countries to conduct a festival of Asian handicraft during August 9-15, 2004 at the Changing Exhibition Hall, Thailand Cultural Center. Several Asian countries were invited to participate in this festival.

Among the participants of this festival were two Japanese Handicraft specialists, Mr.Seiji Furuuchi, a specialist of the Japanese Umbrella and Ms. Hoko Tokoro, a specialist of the Japanese Kumihimo.

On 13 August the Japanese Umbrella workshop was conducted at Thailand Cultural Center, creating an atmosphere filled with amusement and curiosity of the kids. Mr.Seiji Furuuchi, the instructor, started the workshop by telling the history of Traditional Japanese Umbrella, of which there are many kinds. Then, he explained step by step about the methods of creating an umbrella, different methods to create different kinds of umbrellas and the advantage of each. The instructor demonstrated the method to create a structure of umbrella, and then the kids began to create it. More than 60 students also paid close attention to others in their group making various umbrella structures. Some kids told us that creating an umbrella helped them to practice their concentration and gave them a lot of knowledge about Japanese umbrella that they had never seen before. Moreover, they could see the beautiful handicraft of another country that they had never known about before.

In the afternoon, 50 students from primary and secondary school came to participate in Kumihimo workshop. Ms.Hoko Tokoro as the instructor started the workshop by telling the history of Kumihimo to the students, who paid close attention. Then, the instructor taught the kids how to create Kumihimo in each pattern group by group. Each group would learn a different style, and each style is just basic because Kumihimo is a detailed handicraft, which needs to have strong concentration and a lot of skill to create. The atmosphere was loaded by laughter plus the kid's attention to knit ropes. Many kids said that they were very happy with this activity and they could practice their concentration very well. They want to have this kind of activity more often, because it gave them knowledge about the culture of other countries.

The Japan Foundation, Bangkok is delighted that we are a source of many useful activities like this. As we are a cultural exchange organization, we continuously look forward to useful activities for you to participate in the future.

นิทรรศการผลการประกวดบทกลอนไฮกุ Haiku Exhibition

มูลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ ร่วมกับสายการบินเจแปนแอร์ไลน์ได้จัดนิทรรศการผลการประกวดบทกลอนไฮกุประจำปี 2547 ระหว่าง วันที่ 3-13 กันยายน 2547 ณ อาร์ตสเปซ เจแปนพาวนด์เซ็น กรุงเทพฯ โดยจัดแสดงบทกลอนไฮกุจำนวน 50 บทกลอนที่ชนะเลิศจากการประกวดทั้งหมด 3,754 บทกลอน จาก 412 โรงเรียนทั่วประเทศ ในปีนี้มีหัวข้อว่า “น้ำ” และวัตถุประสงค์ของการเลือกหัวข้อนี้เพื่อให้เยาวชนไทยได้มีโอกาสแสดงความสามารถในการประพันธ์ และการแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติของน้ำ ตลอดจนให้ตระหนักถึงประโยชน์และคุณค่าของ “น้ำ” ที่มีต่อโลกและสิ่งมีชีวิตต่างๆ รวมทั้งมนุษย์และสัตว์

มีผู้ชมกว่าร้อยคนที่มาชมนิทรรศการต่างตื่นตาไปกับบทกลอนและความสามารถพิเศษของเด็กๆ ซึ่งพวกเขาต่างชื่นชมต่อทักษะและมุมมองที่แตกต่าง แฝงด้วยความไร้เดียงสาของเด็กไทย

The Japan Foundation, Bangkok and Japan Airlines presented an annual Haiku Contest, which was held from September 3-13, 2004 at Artspace of The Japan Foundation, Bangkok. Regarding the contest of 3,754 poets from 412 schools in Thailand, we have presented 50 winners of the Haiku contest. This year, the topic was “Water”, and the reason for choosing this topic was to give the young Thai generation an opportunity to show their poetry and talents in understanding the nature of water, as well as to be aware of the usefulness and value of water to the world and all living things, both human beings and animals.

More than a hundred viewers who came to visit the exhibition were fascinated by the children's poems and talents, and the different angles and ideas, which were created through their innocence. JAPAN LETTER

กิโมโน • Kimono

เมื่อพูดถึงชุดประจำชาติญี่ปุ่น ท่านนึกถึงอะไร?

ใช่แล้ว กิโมโนเป็นชุดประจำชาติของประเทศญี่ปุ่น ความงามของผืนผ้าที่ถูกตัดเย็บเพื่อการสวมใส่ ทั้งยังเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่ญี่ปุ่นได้ครอบครองอย่างภาคภูมิใจ เริ่มต้นจากเสื้อแขนสั้น ที่ใช้สวมใส่ในชีวิตประจำวันในสมัยนารา (ค.ศ. 710-794) ที่เรียกว่าโคะไซะเตะะ กิโมโน ตามตัวอักษรแปลว่า **“เสื้อผ้า”** และโดยความหมายเฉพาะจะเน้นถึงเสื้อผ้าในแบบสมัยโบราณ สวมใส่ทั้งชายและหญิง แขนเสื้อทั้งสองข้างมีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า และมีสายคาดเอวเป็นเครื่องส่งเสริมความสง่างามยิ่งขึ้นอีก

ในสมัยเอโดะ กิโมโนมีความเป็นอิสระทั้งรูปแบบและสีสัน ทั้งเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงความหรูหรา ฟุ่มเฟือย ซึ่งเป็นอิทธิพลจากชนชั้นพ่อค้า การแต่งกายที่เกินความพอเหมาะในตอนนั้นทำให้โตะกุงะวะ โยะกุกะนะ ได้ออกกฎระเบียบห้ามสามัญชนสวมใส่กิโมโนที่มีสีทองสดใส หรือปักเย็บอย่างหรูหรา รวมทั้งจำกัดการใช้สีและวัสดุที่จะนำมาทอเป็นผ้าด้วย

ความสำคัญของชุดกิโมโนเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาของประวัติศาสตร์ญี่ปุ่น กิโมโนในปัจจุบันนี้มีกิโมโนที่สวมใส่โดยผู้ชาย ผู้หญิงและเด็ก ที่มีความแตกต่างกันออกไป ไม่ว่าจะเป็นการตัดเย็บ สี เนื้อผ้า และเครื่องประดับ ที่อาจมีความแตกต่างกันในการสวมใส่ที่สอดคล้องต้องกันตามเพศ, อายุ สถานะภาพการสมรสของผู้ที่สวมใส่ตามฤดูกาล และในโอกาสสำคัญต่างๆ อันเป็นการแสดงออกให้เห็นถึงการดำเนินชีวิตที่ละเอียดอ่อน มีศิลปะ

จากที่ได้กล่าวข้างต้นแล้วว่า ชุดกิโมโนมีความหลากหลาย แต่ละชุดจะสวมใส่กันตามอายุ ฤดูกาล หรือในโอกาสต่างๆ แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ชุดกิโมโนแบบทางการ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ สวมใส่ตามอายุ และสถานภาพสมรส หญิงสาวที่ยังไม่แต่งงานจะใส่ชุดกิโมโนที่มีแขนเสื้อยาวที่เรียกกันว่า **“ฟูริโซเตะ”** แขนเสื้อดังกล่าวจะมีความยาวแตกต่างกันออกไป จากข้อแขนยาวจนถึงยาวมาก บางตัวอาจมีความยาวถึงข้อเท้าเลยทีเดียว ชุดกิโมโนของหญิงสาวจะเป็นแบบที่ดูมีชีวิตชีวา, มีสีสันสดใส, และมีลวดลายหลากหลาย ส่วนหญิงสูงอายุหรือหญิงสาวที่แต่งงานแล้วจะใส่ชุดกิโมโนที่มีแขนเสื้อสั้นกว่าที่เรียกกันว่า **“โทเมะโซเตะ”** ลวดลายของชุดกิโมโนก็จะมีขนาดเล็กลงกว่าหรือดูหนักแน่นกว่า ทั้งสีสันทันทีจะดูอ่อนโยนกว่าด้วย ส่วนกิโมโนของผู้ชายเรียกว่า **“ซะโอะริ-ซะกะมะ”** ในฤดูร้อนกิโมโนผ้าฝ้ายที่ใช้ใส่อยู่กับบ้านหรือตามที่พักตากอากาศต่างๆ ที่เรียกว่า **“ยูกะเตะ”**

นอกจากประเภทของชุดกิโมโนแล้วยังมีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปด้วย ชุดกิโมโนญี่ปุ่นค่อนข้างจะคล้ายกับเสื้อผ้าในอเมริกาที่สวมใส่กันตามฤดูกาล เช่น ในช่วงฤดูใบไม้ผลิ ชุดกิโมโนที่มีสีสว่างและเกี่ยวกับดอกไม้ จะถูกหยิบมาสวมใส่ ส่วนในช่วงฤดูใบไม้ร่วงนั้นก็จะเป็นสีของฤดูใบไม้ร่วง เช่น เหลือง ส้ม น้ำตาล ในขณะที่ช่วงฤดูหนาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงที่เข้าใกล้วันหยุดชุดกิโมโนที่มีลวดลายอย่างเช่นต้นไผ่ ต้นสน หรือดอกบ๊วย ก็จะเป็นที่นิยมเพื่อแสดงให้เห็นถึงความโชคดีและความเจริญรุ่งเรือง

When talking about Japanese traditional clothes, what do you think of?

That's right! Kimono is the traditional clothing of Japan. It is beautiful cloth stitched together for wearing, and proudly presents a national trait of Japan. It started when clothes with short sleeves were worn during Nara period (710–794), which is called **"Kosode Kimono"**, which has a straightforward meaning as **"clothes"**. In other words, it also specifies the traditional clothes that were worn by men and women, with rectangular sleeves, in the old days.

During Edo period, there were many types and colors of Kimono, which were worn to show the extravagant and lavish use of money that was influenced by the sellers. At that time, Kimono was too fancy, so Tokugawa Shokutane issued a regulation that no commoner be allowed to wear Kimono with gold color or Kimono which had been luxuriously stitched, as well as the limitation of colors and the material used.

Kimono styles have changed significantly from one period of Japan's history to another, and today there are many different types of kimono worn by men, women, and children. The cut, color, fabric, and decorations of a kimono may vary according to the sex, age, and marital status of the wearer, the season of the year, and the occasion for which the kimono is worn. This shows the delicate progress of life and the arts.

As I have mentioned above, there are many types of kimono and each worn according to the wearer's age, season or the events. However, the formal kimono can be basically broken down into two main categories based on the wearer's age and marital status. Young unmarried women wear kimono with long sleeves called **"Furisode"**. The sleeve length can vary from slightly long to very long reaching the ankle. Young women's kimonos are very vibrant, colorful and rich with patterns.

Older women or those who have married, wear a kimono with short sleeves called **"Tomesode"**. The kimono designs are smaller or solid and the colors are more subdued. On the other hand, men's Kimono is called **"Haori-Hakama"** and during summer, cotton Kimono that is worn at home or at various summer resorts is called **"Yukata"**.

Besides the styles, there are also patterns of kimono. Japanese kimono much like U.S. clothing, is worn to compliment the seasons. In spring, bright colors and spring floral kimono patterns are worn. In autumn, fall colors and fall kimono patterns are worn. In winter, especially near the holidays, kimono patterns with designs such as bamboo, pine trees or plum blossoms and worn for they signify good luck and prosperity. **JAPAN LETTE**

Weekend Theatre • ภาพยนตร์วันสัปดาห์

August (Remembrance)

6	August 2004	Memories of you	104 mins
13	August 2004	Rock Requiem	100 mins
20	August 2004	The Pale Hand	100 mins
27	August 2004	Bloom in the Moonlight	125 mins

สิงหาคม (ด้วยความรำลึก)

6	สิงหาคม 2547	รำลึกถึงเธอ	104 นาที
13	สิงหาคม 2547	แต่เพื่อนรัก... ด้วยเพลงร็อค	100 นาที
20	สิงหาคม 2547	มือที่ซัดขาว	100 นาที
27	สิงหาคม 2547	เรื่องของเรนทาโร ทะชิ	125 นาที

September (New Arrival)

3	September 2004	All About Our House	115 mins.
10	September 2004	Kaza-hana	116 mins.
17	September 2004	Acacia Walk	90 mins.
24	September 2004	Darkness in the Light	119 mins.

กันยายน (ภาพยนตร์ใหม่)

3	กันยายน 2547	บ้านของทุกคน	115 นาที
10	กันยายน 2547	คาซา-ฮานะ	116 นาที
17	กันยายน 2547	ทางสายดอกอะเคเชีย	90 นาที
24	กันยายน 2547	แพะรับบาป	119 นาที

October (Lighthearted Story)

1	October 2004	Nodojiman	112 mins.
8	October 2004	My Secret Cache	83 mins.
15	October 2004	Many Happy Return	95 mins.
22	October 2004	Taro, The Dragon Boy	75 mins.
29	October 2004	Adrenalin Drive	111 mins.

ตุลาคม (เรื่องเบาๆ)

1	ตุลาคม 2547	โนะโตะยิมัง	112 นาที
8	ตุลาคม 2547	ซุมทรีพียของฉันทัน	83 นาที
15	ตุลาคม 2547	หลงพ้อมาแล้ว	95 นาที
22	ตุลาคม 2547	ทาโร่ลูกชายมังกร	75 นาที
29	ตุลาคม 2547	ขับแบบคึกคัก	111 นาที

The Japan Foundation, Bangkok serves as a liaison office of The Japan Foundation, established by The Japanese government in 1972, to assist its full implementation of cultural exchanges between Thailand and Japan as well as to create networks with affiliated cultural organizations and individuals in Thailand

เจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ เป็นสำนักงานสาขาของเจแปนฟาวนด์ชั่น ซึ่งได้รับการก่อตั้งโดยรัฐบาลญี่ปุ่นในปี พ.ศ. 2515 มีจุดประสงค์เพื่อดำเนินงานแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศญี่ปุ่นและประเทศไทยอย่างเต็มรูปแบบ พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์กับองค์กรและบุคคลต่างๆ ที่มีบทบาทที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม

Japan Letters is distributed free of charge to individuals and organizations interested in Japanese culture and international cultural exchange. Japan letter can be also read on site at www.jfbkk.or.th

ญี่ปุ่นสาร เป็นเอกสารที่แจกจ่ายโดยไม่คิดมูลค่าให้แก่บุคคลหรือองค์กรที่มีความสนใจในวัฒนธรรมญี่ปุ่นและการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างประเทศ ท่านสามารถเปิดดูญี่ปุ่นสารได้ที่เว็บไซต์ www.jfbkk.or.th

Any suggestion

and comments are welcome to:

ท่านสามารถส่งคำแนะนำ

และความคิดเห็นของท่านมาได้ที่:

The Editor of Japan Letter

The Japan Foundation, Bangkok

Serm Mit Tower 10F

159 Sukhumvit Soi 21 (Asokmontri Rd.),

Bangkok 10110

Tel: 0-2260-8560-4

Fax: 0-2260-8565

E-mail: info@jfbkk.or.th

JAPAN FOUNDATION

Copyright 2002

The Japan Foundation, Bangkok

All right reserved. No reproduction

or republication without written permission

เจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ

เจ้าของลิขสิทธิ์ 2545

ห้ามนำส่วนใดส่วนหนึ่งจากหนังสือเล่มนี้ไปเผยแพร่หรือ

พิมพ์ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร